

te kunnen hanteeren. Ik begrijp verder niet, hoe te kunnen ontkomen aan het misleidende omkrullen van de sonde bij diepe stenose met sterke verwijding van den slokdarm. Deze bevat in dergelijke gevallen meestal spijsresten, waarin melkzuur-gisting plaats heeft. De diagnose maagkanker bedreigt dan den lijder. Hoe men verder met het slappe instrument, als het wat dieper is ingevoerd, „voelen” kan, is mij ook niet duidelijk. Of moet dan wat aan de slapte geofferd worden, waardoor de sonde-gevaren weer boven komen? Ten slotte kan ik dr. VAN SPANJE de verzekering geven, dat ik zijn waardeering voor de gegevens, die de kliniek levert, deel, evenals het streven naar eenvoudige voor de hand liggende hulpmiddelen, getuige het simpele vernikkelde balletje!

Utrecht, 30 October 1916.

C. E. BENJAMINS.

EEN ANDER WOORD AAN DE NEDERLANDSCHE SPECIALISTEN.

In het *Tijdschrift* van 28 October l.l. komt een aansporing voor van de C. V. om te stemmen vóór de verplichte bijdrage van alle leden, dus ook der specialisten, aan de C. O. tot een minimum van f 5.—. Het motief hiervoor is, dat de C. O. een groot deel der kosten betaalt, die noodig zijn voor het verkrijgen van betere voorwaarden voor de specialistische hulp aan de ziekenfondsen. Ik zou daarentegen allen specialisten willen aanraden voorloopig tegen deze bijdrage te stemmen uit de volgende overwegingen: De gedwongen aansluiting der specialisten bij de C. O. is indertijd tegengehouden door verzet daartegen voornamelijk der Rotterdamsche en Haagsche specialisten. Het hoofdbestuur heeft toen getracht langs anderen weg den specialisten een organisatie op te dringen, die dezen niet wenschten en die tot heden slechts facultatief is en niet aan de wenschen der meeste specialisten beantwoordt, de C.V., en die zeker niet als vertegenwoordigend lichaam der specialisten mag gelden, al draagt zij dien naam. Waar nu het meerendeel der specialisten de C. V. niet verlangt en zich tegen aansluiting bij de C. O. sterk heeft verzet (ook de heer BRONGERSMA behoorde tot de laatste groep), lijkt het mij niet juist van de specialisten een bijdrage voor de C. O. te verlangen, te meer waar de C. O. de belangen der specialisten tot heden — dit geldt althans voor Rotterdam — benadeeld in plaats van bevoordeeld heeft. In Rotterdam toch is onder goedkeuring van het hoofdbestuur door de ziekenfondsgeneesheeren met de ziekenfondsen een overeenkomst gesloten, waarbij aan de specialisten niet een *minimum*-, maar een maximum-honorarium is gegund, welk maximum echter blijft beneden de billijkerwijze te verlangen minimumeischen.

Ik hoop in de gelegenheid te zijn binnenkort uitvoeriger op deze zaak terug te komen, opdat zoo spoedig mogelijk een betere samenwerking tusschen ziekenfondsgeneesheeren en specialisten tot stand kome. Tot zolang het niet zoover gekomen is, zou ik den specialisten raden tegen de *verplichte* bijdrage te stemmen.

Rotterdam, 28 October 1916.

J. H. VAN VEEN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Begrooting Bouwfonds 1917.

Ingediend is een wetsontwerp tot vaststelling der begrooting van het bouwfonds voor het departement van binnenlandsche zaken voor 1917. Hieraan kan het volgende ontleend worden.

Voor het in aanbouw zijnde rijkskranksinnigengesticht te Woensel wordt een som van f 363400.— aangevraagd, die noodig is om met den bouw van dat gesticht tijdig